

гото! то ся показва като странно, но е толкозъ духовито!

— Истина е чи той има духъ: и едно юнашко сърдце! той не ся плаши нито отъ кравытъ, нито отъ быковѣтъ, и, ако да го оставяхмы свободно, той бы възсѣдналъ вече на коньѣтъ съ по голъмыйтъ и първородныйтъ си братъ.

— На ваше мѣсто, азъ быхъ зела първородното съ себе си. То бы вы направило да ся обыкнете за вчасъ отъ бѣдъщитѣ ви: да има чловѣкъ едно такова дѣте!

— Да, ако жената обыча дѣцата: но ако тя не ги обыча!

— Чи може ли да има жены, които да не обычатъ дѣцата?

— Не много, мысля; но все има нѣкои си, а това е, което мя мѣчи и обезпокоява.

— Наистинж, вый никакъ ли непознавате тѣзи женж?

— Не повече отъ тебе, и много мя е страхъ чи нѣма да ихъ познайж по-добрѣ кога ихъ видя отблизу. Азъ не съмъ, наистинж, чловѣкъ недоверчивъ. Когато нѣкой ми казва добры думы, азъ вѣрвамъ въ тѣхъ; но не веднаждъ и дваждъ азъ имахъ случай да ся раская, защото думытъ не сж дѣла.

— Хората казватъ чи тя е една много добра жена.